

RAS.
Wel de volgende maand, hoop ik, maar
wat wou je dan toch?

CORRY.
Trouwen, vóór u.

RAS.
Met Roze?
CORRY (*met moeite*).
Zelfs met Roze.

RAS.
Och, 't is geen kwade jongen, die Roze,
maar ...

Tiende Tooneel.

HEIN.
Mijnheer en Mevrouw Pullers, Mijnheer
en Mevrouw van den Oudenbosch, Mijn-
heer Beekmans, Mijnheer de Roze van
Daelen. (*Af*).

RAS,
Kom, ga je mee Corry? Spreek er nog
maar niet over met Johan. Ik zal goed
voor je blijven, wees maar niet bang, ik
zal even goed voor je blijven, hoor kleintje.

CORRY (*drukt de handen voor 't hoofd*).
O moeder? (*Zij kijkt naar de plaats van
het portret en buigt 't hoofd*).

Elfde Tooneel.
(*Corry wil gaan door deur rechts*).

JOHAN (*binnenkomend*).
Och, Corry ...

CORRY.
Wat?

JOHAN.
Beekmans heeft zoeven een telegram
uit Atjeh ...

CORRY (*grijpt zich vast aan de deur*).
He?!

JOHAN.
Bij de bestorming van een kampong is
Karel ...

CORRY.
Dood?
(*Johan knikt. Corry houdt zich aan de deur
vast, het hoofd daartegen gedrukt*).

JOHAN (*na een oogenblik*).
Och, Lena, die arme engel. Hoe moet
ik 't haar in hemels naam zeggen?

Twaalfde Tooneel.
LENA (*aan het raam*).

Zie, Jo ...
Waar blijf je op eens. Wat zie je wit.
Jo. Wat is er toch, en wat had Beekmans?

JOHAN.
Niets mijn engel. Maar we kunnen soms
op eens wat hooren dat ons erg veel ver-
driet doet, niet waar?

LENA (*klemt zich aan hem vast*).
O Jo, Karel! ...

JOHAN.
Ja, lieve kind, hij is gewond, maar ...

LENA.
Gewond? Neen, neen ... dood ... Hij
is ... dood. O Corry, hij is dood. (*Weent
en snikt hartstochtelijk*).

JOHAN (*na eenige stilte*).
Neen, neen, gewond alleen.

LENA.
Karel, o God!

JOHAN.
Lena, kind?

LENA.
Die arme Papa ... zijn lieveling. Hij was
zoo goed, hij was veel te goed voor haar ...
Karel ... arme Karel. (*Een oogenblik is
zij stil*).

JOHAN.
Je bent altijd lief voor hem geweest en ...

LENA.
O Jo, we zullen hem nooit meer zien,
nooit meer. (*Zij drukt 't hoofd in de kussens
van de sofa*).

JOHAN (*staat op en draait 't gas wat
in, na een oogenblik*).

Kan ik je even alleen laten, dan zal ik
't rijtuig achter laten komen Frans is naar
huis om je ouders voor te bereiden.

LENA (*snikkend*).
Papa ... die ... arme papa.

JOHAN.
Kindje (*na een oogenblik*). Kan ik even
gaan?

LENA.
Ach, jawel.
JOHAN *af, door deur links, na nog even
te hebben omgekeken*.

LENA.
Mijn Karel. O God, mijn lieve, arme
broer. (*Zij weent innig*).

Dertiende Tooneel.
CORRY (*haastig op. Op de piano wordt
de Myosotis gespeeld. Bij de deur van de
zaal gekomen schrikt zij terug. Zij dansen*).

CORRY.
Bah, wat is 'thier akelig donker (*zij
draait het licht op*).

LENA (*snikt*).
CORRY.

Hé (*zij ziet Lena en gaat tot haar*). Arme
Lena, die goede Karel. (*na een oogenblik*)
Ik vind 't zoo vreeselijk. (*na een oogenblik*)
Wil je wat eau de Cologne, Lena?

LENA.
Neen.